

Глава V.

Втория периодъ: слѣдъ переправата; настѣпленіето на Ахмедъ-Еюбъ; боя при Гюль-Чешме; отстѣпление; дислокация; падането на сердаря.

Главната квартира, която обикновенно имаше единъ доста мраченъ, заспалъ видъ, на 21 юний взе единъ необикновенно дѣятеленъ видъ, отъ който можеше да се подразбере, че тукъ става нѣкаква промѣна . . . . Тази промѣна се заключаваше въ получената отъ сердаря заповѣдъ за раздвижване . . . , да се настѣпи срѣщо руситѣ. Благодарение на инициативата отъ Н. В. Султана, въ този день даже и главнокомандующия взе дѣятеленъ видъ; може да се каже даже, че той направи голѣма крачка напредъ въ областта на стратегията . . . . , защото прѣдъ палатката на мушира бѣха извадили и поставили едно величественно канапе, облѣчено съ червена кожа. Да напусне сердаря палатката си! . . . това бѣше важно . . . но пъкъ, разбира се, и канапето изглеждаше като да е утекчено отъ това неочаквано прѣмѣстване, сѣщо така, както и неговия притежателъ съ голѣма неохота се готвѣше да ни *измъкне* отъ кутитѣ, въ които бѣхме натикани като сардели!

Въ сѣщия день вечерта, нашата кавалерийска дивизия получи заповѣдъ да тръгне. Въ тази нощъ никой не заспа; а нашия лагеръ имаше видъ на голѣмъ тържественъ празникъ!